

Ekstrakt af hovedstadskommissionens betænkning side 375—380.

.....

.....

Formålet med undersøgelsen har været at få et vist almindeligt overblik over kommunernes *driftsindtægter og driftsudgifter pr. indbygger* til brug for generaldebatten i kommissionen.

Udgangspunktet for undersøgelsen har været de af København-Frederiksberg kommissionen og Gjentofte udvalget anvendte omstillingsprincipper med nogle få ændringer. Det er dog nødvendigt at fremkomme med nogle forklarende bemærkninger dels om den måde, hvorpå man nu har rudvidet undersøgelsen til omegnskommunerne og dels om principperne for selve denne undersøgelse, idet disse kun kan udfindes ved en nøje gennemgang af København-Frederiksberg kommissionens betænkning, hvor der findes spredte bemærkninger herom (I. S. 27, 34, 52 f., II. S. 371 f., S. 435), en gennemgang, som er vanskelig og tidkrævende.

.....

.....

De øvrige undersøgte kommuner opstiller driftsregnskaber, men principperne er forskellige. For at kunne foretage sammenligning må man som i de to tidligere kommissioner foretage visse omposteringer. Konteringen er ikke helt ensartet: En post som renter af skatterestancer kan posteres både som renteindtægt og som skatteindtægt. Skolemulkter kan tages til indtægt under bøder eller under skolevæsenet, opkrævningsvederlag for statsskat kan tages til indtægt under bestyrelsesudgift eller på andre konti o. s. v. En flytning af sådanne poster er — hvor besværlig end hele denne gennemgang af 46 regnskabers enkelte konti kan forekomme — imidlertid en ret simpel sag, og man kan i det omfang, man ved en gennemgang af det trykte regnskab bliver opmærksom på en sådan forskel i konteringsprincipperne, fjerne denne hindring for en sammenligning.

En anden forskel i konteringen, der beror på, at kommunerne anvender forskellige forrentningsregler, lader sig ligeledes i nogen grad udligne igennem omposteringer.

Københavns kommunes regnskabsførelse på dette område er anlagt ud fra det synspunkt, at de forskellige institutioner låner den til deres anlæg og eventuelle senere udvidelser fornødne kapital hos kommunens finansielle centralforvaltning. Den således lånte kapital afdrager institutionerne igennem årlige afskrivninger, og af det ikke afdragne kapitalbeløb — det vil sige de pågældende aktivers bogførte kapital ved regnskabsårets begyndelse — svarer institutionerne renter, for tiden 5 pct., til centralforvaltningen, der dels igennem disse interne renter, dels gennem de udefra kommende renter såsom renter af pantebreve, af tilgodehavender for vejanlæg, af skatterestancer o. s. v., får de fornødne midler til at udrede renterne af de lån, som centralforvaltningen har måttet optage for at kunne stille den fornødne kapital til institutionernes rådighed. Efter denne regnskabsførelse, som også anvendes af staten, bliver det institutionerne, der hver i sit regnskab kommer til at bære den del af renteudgiften, som vedrører dem, medens centralforvaltningens rentekonto som slutresultat kun kommer til at udvise det plus eller minus, som summen af de interne og udefra kommende renteindtægter er henholdsvis større eller mindre end udgiften til forrentning af kommunens gæld.

Frederiksberg og Gjentofte kommuner beregner forrentning efter tilsvarende principper.

.....

.....